

Imepiel i Marcol

Dos cavalquen junts

Els treballadors de Marcol lluiten a hores d'ara aprofitant els mecanismes de la justícia per obtenir les indemnitzacions després del tancament de l'empresa. A Imepiel, la història es repeteix i es reivindiquen els salaris de setembre. Totes dues han arribat a aquesta situació per una gestió nefasta.

El panorama industrial al País Valencià va deteriorant-se. Esmentar empreses com La Ribera, Imepiel o Marcol, amb importants valors patrimonials, és prou per a entendre la delicada situació que travessen algunes de les principals societats del país.

Imepiel, del sector de la pell, i Marcol, de la distribució comercial, són dues empreses que estan en constant actualitat i que continuen sent objecte d'un seguiment meticulós pels mitjans de comunicació. Tot seguit publiquem les últimes dades conegudes sobre aquesta situació.

Marcol manté un procés diferent al d'Imepiel, perquè l'empresa ha tancat i ara només es demana el dret dels treballadors a rebre indemnitzacions per les rescissions de contractes.

Per la seua part, Imepiel s'enfronta a una situació de paràlisi de producció i a una possible revenda de les accions a l'empresari català Ricardo Vila, que actualment té una empresa dedicada a l'adobat de pells a la localitat de Padrón, a la Corunya, Curtidos Picusa. El Patrimoni de l'Estat i l'actual propietari, Josep Cusí, són els principals protagonistes del drama i del recel dels treballadors, que han vist que l'empresa s'ha anat deteriorant progressivament

MARCOL HA DESAPAREGUT

Actualment, segons Isabel Santos, advocada dels treballadors de Marcol, "s'ha sol·licitat l'execució de la sentència que condemnava Gestión y Desarrollo Empresarial, una empresa paral·lela dels Ortells, i Marcol al pagament de les indemnitzacions corresponents als treballadors". Per afrontar aquests pagaments s'ha procedit a l'embargament del patrimoni de Marcol. "S'ha instat -diu la lletrada Santos- a la peritació pertinent dels diferents béns de Marcol, per a la seua posterior subhasta". Aquesta està prevista per a finals de de-

El patrimoni de Marcol ha estat embargat per al pagament dels treballadors.

RAFA GIL

Com dues gotes d'aigua

La relació entre els casos de Marcol i Imepiel mostra unes similituds que Isabel Santos, advocada dels treballadors de Marcol, explica de la següent manera: "Hi ha hagut una reprivatització de totes dues empreses per part de Patrimoni. També les dues han gaudit d'un superàvit gràcies a l'acció de l'estat perquè compliren una funció social. Amb posterioritat, sembla que hi ha hagut irresponsabilitats per part dels dos empresaris compradors en la comptabilitat". D'altra banda, diu que la

diferència és que en el cas de Marcol "hi ha hagut un compliment del contracte amb el Patrimoni de l'Estat que és, sembla, allò que denuncien els treballadors d'Imepiel". Per la seua part Wenli Palacios, advocat dels treballadors d'Imepiel, ha declarat a EL TEMPS: "Em sembla que no és el mateix. Els treballadors s'enfronten a l'empresa i paga l'empresa, mentre que en Imepiel els treballadors s'enfronten directament a l'empresa i paga l'estat, però l'empresa és privada". **D.H.**

sebre o principis de gener, i seran els treballadors els primers destinataris que rebran les quantitats corresponents en concepte d'indemnització. Si en sobraren diners es destinarien, segons explica Isabel Santos a EL TEMPS, al pagament dels deutes amb la Tresoreria Territorial d'Hisenda i amb els creditors privats. Amb tot, l'advocada diu: "Sóc escèptica sobre l'arribada dels diners per a això". Cas que els resultats de la subhasta no arribaren per a pagar els creditors privats, "hi hauria un repartiment proporcional segons les indemnitzacions que en aquests

moments se'ls han reconegut mitjançant sentència judicial", assenyala Santos.

Quant a la petició de responsabilitats penals per a l'empresari Juan Ortells, l'advocada dels treballadors ha declarat que "en principi no es pot demanar res fins que no finalitzen les diligències prèvies, és a dir, no es pot demanar cap tipus de responsabilitat fins que no es complete la instrucció del sumari, i després de l'estudi de les proves documentals i testificals".

Així doncs, sembla que de moment no pot dir gaire en referència al futur de Juan Ortells i de la seua família, que va adqui-

rir l'empresa el maig del 1985.

IMEPIEL PEL MATEIX CAMI

Fa uns anys els treballadors de Marcol lluitaven per cobrar els seus salaris i pel manteniment dels seus llocs de treball, que ara han perdut totalment. Els treballadors d'Imepiel —que han vist reduït el nombre total de treballadors de 3.500 als 700 actuals— intenten cobrar les nòmines de setembre. Des de fa dues setmanes han arribat a un acord amb representants de l'administració central, entre els quals figura el delegat del govern a València, Francisco Granados, per a cobrar les nòmines d'agost i els endarreriments del conveni des de març passat. L'empresa, segons les fonts sindicals consultades per aquesta revista, manté la paràlisi total, i la direcció de la societat ha desaparegut.

El Patrimoni de l'Estat sembla que ha previst una nova reducció de la plantilla de treballadors de l'empresa, segons declarava el conseller de treball, Martín Sevilla, que ha estat al marge del tema per la manca de responsabilitat directa en la situació de l'empresa. El conseller, d'aquesta manera, abonava les intencions que tant el Patrimoni com el comprador, Ricardo Vila, tenen per a Imepiel. Els treballadors no són partidaris de la reducció, perquè argumenten que està molt pròxima la passada regulació de llocs de treball i encara no s'ha donat eixida a molts dels treballadors que deixaren l'empresa el 1990, segons els plans de recol·locació preferencial signats aleshores amb la Conselleria de Treball.

D'altra banda, el comitè d'empresa d'Imepiel va presentar una denúncia aquest estiu passat contra la direcció de l'empresa per incompliment del contracte de venda d'Imepiel el 1989 i per irregularitats de gestió per part de la direcció. Està previst que els dies 21 i 22 d'octubre comencen a declarar els inculpats.

Segons Wenli Palacios, l'advocat contractat pels sindicats, "volen cansar els treballadors per fer una reducció de la plantilla. Ells saben que quan s'ha donat una situació d'aquest tipus, sempre hi ha hagut una reducció de llocs de treball". Els treballadors són escèptics sobre una nova venda d'Imepiel, amb la consegüent reducció de llocs de treball, i, segons fonts sindicals, tot podria ser un mecanisme d'acció dirigit al tancament definitiu de l'empresa.

Imepiel s'enfronta a una situació de paràlisi de producció.

RAFA GIL

Vides paral·leles

	IMEPIEL	MARCOL
Any de creació	1882	1945
Expropiació	1978	1982 (Rumasa)
Reprivatització	1989	1985 (maig)
Aportacions estat	8.500*	3.723*
Valor compra accions	100*	278*
Pèrdues	20.000* (aprox. global)	2.143* (1989)
Reducció de llocs treb.	700	800
Plantilla	730	1.200

* Milions de pessetes

Daniel Hermsilla